עפ"ת 10282/09/15 – נדאל עבד אל באקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 10282-09-15 עבד אל באקי נדאל מחמוד נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת רונית בש
המערער	נדאל עבד אל באקי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

<u>פסק דין</u>

1. לפניי ערעור על החלטה מיום 31.8.15, אשר ניתנה בתיק תת"ע 4820-10-14 בבית משפט השלום לתעבורה בחדרה ע"י כב' השופט משה גינות (להלן: **"בית משפט קמא"**),לפיה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו-הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו ביום 8.7.15 (להלן: **"פסק הדין"**). ברי, כי הערעור מופנה גם כלפי פסק הדין. המערער הורשע, כאמור, בפני בית משפט קמא בעבירה שעניינה נהיגה ללא רישיון נהיגה מתאים, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 וכן בעבירה שעניינה נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח תקפה, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל-1970.

   בית משפט קמא השית על המערער בגזר הדין עונש של 3 חודשי פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה, פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס כספי בסך 1800 ₪.

2. בית משפט קמא קבע בהחלטתו הנ"ל מיום 31.8.15, כי אין מחלוקת שהמערער היה מודע למועד הדיון ולא התייצב, ומשכך דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין.

<u>נימוקי הערעור</u>

3. במסגרת נימוקי הערעור טוען המערער, כי לא התייצב לדיון בפני בית משפט קמא, זאת בשל מחלה וכי נודע לו על פסק הדין מברור טלפוני שערך מול מרכז המידע הטלפוני ביום 24.8.15. יוער כבר עתה, כי המערער צרף להודעת הערעור אישור מחלה, לפיו המערער אינו כשיר לעבוד מיום 8.07.15 ועד ליום 14.7.15, אלא מאי -אישור המחלה הנ"ל הונפק רק ביום 24.8.15, היום בו נודע למערער, לטענתו, על מתן פסק הדין נגדו.

4. המערער מוסיף וטוען, כי העלה במסגרת הבקשה לביטול פסק דין נימוקים לגופו של עניין המקימים סיכויים טובים להגנתו. לדבריו, הוא הסביר לשוטר, כי לא ידע שרישיון הנהיגה אינו תקף לאותו סוג רכב. המערער מטעים, כי הוא רשאי לנהוג ברכב עד משקל 4,000ק"ג וכי הרכב בו נהג שקל 4,355 ק"ג

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ועל כן מדובר בהפרש קטן. המערער מוסיף וטוען, כי סבר שמשקל הרכב הוא 3,900 ק"ג, שכן בעבר נהג ברכב דומה מאותו סוג (סבאנה), שזה היה משקלו.

5. לטענת המערער, בית משפט קמא טעה עת שלא התחשב בפגיעה הצפויה בפרנסתו על ידי הותרת פסק הדין על כנו, נוכח העובדה שהמערער הינו קבלן שיפוצים ועבודתו מצריכה שימוש תדיר ברכב לצורך העברת כלי עבודה והגעה לאתרי עבודה. עוד נטען, כי על שולחנו של המערער סמוכים שישה בני משפחה וכי המערער סועד את אימו החולה הזקוקה לו לצורך הסעה לטיפולים רפואיים.

6. המערער מציין, כי הרכב היה מוחרם במשך 30 יום בידי המשטרה ולצורך שחרורו נאלץ לשלם 2700 ₪ עבור גרירה ואחסנה. המערער מוסיף ומציין, כי מיד לאחר שנודע לו שרישיון הנהיגה אינו מתאים לסוג הרכב, פעל להנפקת רישיון נהיגה מתאים.

8. לפיכך, עותר המערער כי בית המשפט יקבל את הערעור ויורה על ביטול פסק הדין ולחילופין יקל בעונשו.

<u>טיעוני ב"כ הצדדים בדיון</u>

8. בדיון בפניי חזר ב"כ המערער על האמור בהודעת הערעור.

9. ב"כ המערער שב וטען בדבר היות אמו של המערער חולה וזקוקה למערער לצורך הסעתה לקבלת טיפולים רפואיים. עוד ציין ב"כ המערער, כי יתר אחיו של המערער אינם יכולים לסייע בהסעת האם החולה מאוד.

ב"כ המערער ציין, כי המערער עובד כקבלן עצמאי וזקוק לרישיון הנהיגה ברכב, שהינו רכב המשמש אותו לעבודתו. לטענת ב"כ המערער, יפגע עונש הפסילה, שהושת על המערער בגזר הדין, בפרנסת משפחת המערער, המונה 4 ילדים. ב"כ המערער הדגיש, כי לא יכול היה המערער להשתמש ברכבו, לצרכי עבודה, במהלך התקופה במסגרתה הוחרם הרכב.

עוד טען ב"כ המערער, כי עברו התעבורתי של המערער אינו מכביד וכי המערער לא התייצב לדיון, מפאת מחלתו, וכן כי האישור הרפואי ניתן למערער בתאריך מאוחר יותר, זאת עת שביקש המערער מרופאו לקבל את האישור הרפואי.

10. מנגד, ביקשה ב"כ המשיבה לדחות את הערעור בתיק זה.

ב"כ המשיבה טענה בדיון בפניי, כי המערער לא התייצב לדיון בפני בית משפט קמא, מבלי שהייתה לכך

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

סיבה מוצדקת. ב"כ המשיבה הטעימה, כי האישור הרפואי ניתן למערער כחודש וחצי לאחר הדיון בפני בית משפט קמא וכן, כי המערער היה מודע למועד הדיון.

עוד טענה ב"כ המשיבה, כי למערער 4 אחים בגירים שיכולים לסייע בהסעת האם לצורך קבלת טיפולים רפואיים וכן, כי היה על המערער לבדוק את משקל הרכב בו נהג, מה גם שעסקינן ברכב גדול ומסחרי.

ב"כ המשיבה טענה, כי למערער הרשעה קודמת בעבירה דומה של נהיגה ללא רישיון רכב.

עוד טענה ב"כ המשיבה, כי עונש הפסילה בפועל, שהושת על המערער, הינו עונש מידתי וביקשה, כאמור, לדחות את הערעור בתיק זה.

<u>דיון והכרעה</u>

11. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: **"החסד"פ"**), קובע:

> "**נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם נתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...**"

12. סעיף 130(ח) לחסד"פ קובע, כאמור, שתי דרישות חלופיות, אשר בהתקיים אחת מהן יורה בית המשפט על ביטולו של פסק דין, שניתן בהעדרו של נאשם:

1. קיומה של סיבה מוצדקת ונימוק של ממש לאי התייצבותו של הנאשם במשפטו.
2. קיומו של חשש לגרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין

(ראו: רע"פ 9142/01 **סוריא איטליא נ' מ"י**, פ"ד נ"ז (6) 793).

13. ומהתם להכא:

במקרה דנן לא עלה בידי המערער להצביע על טעם המניח את הדעת לאי התייצבותו בדיון בפני בית משפט קמא. ודוק, אין חולק, כי המערער ידע על מועד הדיון בפני בית משפט קמא. ברם, לטענת המערער, לא יכול היה להתייצב לדיון ביום 8.7.15, מפאת מצבו הרפואי (כאבי בטן וחום) וסבר, כי בהיעדר התייצבות לדיון, יידחה הדיון למועד אחר.

אין בידי לקבל את טענתו הנ"ל של המערער, שכן היה על המערער להגיש בקשה ערוכה כדין לדחיית מועד

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הדיון הנ"ל, זאת מבעוד מועד, עובר לדיון, ותוך צירוף אישור מחלה לבקשה. דא עקא, שהמערער לא עשה כן ומשכך, אין לו להלין אלא על עצמו בלבד. אישור המחלה, הנספח להודעת הערעור, נושא, כאמור, את המועד 24/8/15, שהינו המועד בו, לטענת המערער, נודע לו על מתן פסק הדין נגדו. בנקודה זו אוסיף, כי מעיון בגיליון המרשם התעבורתי של המערער, ניתן ללמוד, כי המערער נשפט בעבר בהיעדר התייצבותו לדיון (ראה הרשעה קודמת מס' 11). לפיכך, היה על המערער לדעת מהי הנפקות של היעדר התייצבותו לדיון.

14. עוד יוטעם, כי לא עלה בידי המערער להצביע על כך שייגרם לו עיוות דין מאי ביטול פסק הדין נגדו. ודוק, המערער לא הצביע על טענה של ממש, אשר יש בה כדי ללמד בדבר קיומו של חשש לעיוות דין, אם תישאר הכרעת הדין על כנה, כמו גם גזר הדין.

המערער אינו כופר בכך שנהג בעת הרלוונטית, כשרישיון הנהיגה שברשותו אינו תקף לסוג הרכב בו נהג. טענת המערער, כי סבר לתומו שנהג ברכב, שמשקלו נמוך ממשקל של 4,000 ק"ג, הינה טענה בעלמא, מה גם שהמערער נהג ברכב מסחרי, גדול יחסית, ולפיכך היה עליו לוודא, כי משקל הרכב עומד בתנאי רישיון הנהיגה שלו.

דא עקא, שהמערער נהג ברכב שמשקלו עולה על תקרת משקל הרכב הנקובה ברישיון הנהיגה של המערער, שהינה 4,000 ק"ג, ולפיכך לא קמה למערער הגנה נגד כתב האישום שהוגש נגדו בפני בית משפט קמא.

15. עונש הפסילה בפועל בן ה-3 חודשים, שהושת על המערער בגזר הדין, אינו חמור כלל והינו מידתי, כפי שטענה בנקודה זו בפניי ב"כ המשיבה. "**כידוע, הלכה פסוקה היא כי אין ערכאת הערעור מתערבת בעונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם טעתה הערכאה הדיונית טעות של ממש או כאשר העונש שהושת על ידה חורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות...**"(ראו: ע"פ 6007/13 **חוסאם אבו שהאב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.01.2015)).

16. אין בנסיבותיו האישיות של המערער, כמו גם ביתר הטענות העולה מהודעת הערעור ומטיעוני בא כוחו בדיון בפניי, כדי להצדיק את ביטול עונש הפסילה בפועל שהושת על המערער, זאת בהינתן חומרת העבירה בה הורשע המערער, כמו גם העובדה שבעברו של המערער 14 הרשעות תעבורה, כפי שעולה מגיליון המרשם התעבורתי של המערער, אם כי חלקן עבירות תעבורה, שניתן להגדירן כ"עבירות קלות". ודוק, אין להקל ראש בעבירה שבפנינו (נהיגה עם רישיון נהיגה שאינו תקף לאותו סוג רכב), המגלמת בחובה סיכון פוטנציאלי למשתמשים בדרך. לפיכך, טענות המערער, כי הוא נזקק לנהיגה ברכב לצורכי פרנסת משפחתו ולצורך הסעת אמו החולה וכן כי הוא ריפא את הפגם ופעל להנפקת רישיון נהיגה מתאים, אינן מצדיקות הקלה בדינו, מה גם שעונש של פסילה בפועל, שהושת לתקופה של 3 חודשים, אינו חמור כלל ועיקר ואינו סוטה, כאמור, באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

17. סיכומו של דבר, הערעור נדחה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית משפט קמא, זאת עד ליום 15.12.15 שעה 13:00.

<u>המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים, בדואר רשום עם אישור מסירה.</u>

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ו, 23 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©